

פרשת תצווה

דיוק וקפדנות

בפרשה מתוארים פרטים שונים הנוגעים לעבודת המשכן, בין השאר, בגדי הכהנים והכלים השונים. התורה מתארת בדיוק רב כיצד יש לבנות כל כלי, באילו מידות ומאילו חומרים. דיוק זה נועד לאפשר בנייה זהה ומדויקת של אותו כלי לאורך דורות. גם בחיי היום-יום שלנו אנו נדרשים לדייק בתחומים שונים. במכתב מספר חידקל על דיוק הנדרש בבניית בניין, דיוק זהה נדרש בבניית מכשירים חשמליים, רהיטים, צעצועים וכדומה. גם בחיי היום-יום של הילדים יש חשיבות לדיוק ולקפדנות. אנו מנסים ללמד את הילדים לא להתעצל ולשים לב גם לפרטים, ומראים להם שהקפדה ודיוק מביאים לתוצאות יפות יותר: צביעה מדויקת של ציור נראית יפה יותר, כתב מדויק נעים ונוח יותר לקרוא, קריאה מדויקת של טקסט מקלה על הבנתו וכדומה. ואולם, לעתים דיוק וקפדנות הם דרישה מיותרת (למשל, להתעקש על סידור המאכלים השונים בצלחת כך שלא יגעו זה בזה). בתחום זה, כמו בתחומים רבים אחרים, העיקר הוא ללמד להבחין מתי חשוב לדייק ומתי לא...

במדור עברית שפה יפה

במדור הפעם מוזכרים האורים והתומים שהיו אמצעי תקשורת עם האל. אפשר להרחיב ולהסביר שבהזדמנויות שונות נעזרו המנהיגים בכוהן הגדול שכיהן בתקופתם כדי לפנות אל ה' באמצעות האורים והתומים ולקבל מענה בנושאים שונים. למשל, לפני הסמכתו של יהושע "נועץ" משה באורים ובתומים (במדבר, פרק כ"ז פסוק כ"א), דוגמה אחרת היא פנייתו של דוד המלך לאורים ותומים לפני יציאתו למלחמה בפלשתים (שמואל א', פרק כ"ג פסוקים ב'-ג'). לא ברור כיצד בדיוק נערכה "התקשורת" בין השואל לאורים ותומים. לפי השערה אחת השואל שאל שאלות וקיבל תשובה של "כן" או "לא", לפי השערה אחרת התשובה "נכתבה" באמצעות הבלטת אותיות מסוימות בשמות השבטים שהיו כתובים על החושן. מכל מקום, תשובה על פי האורים והתומים נחשבה לתשובה נחרצת ובעלת סמכות יותר מתשובתו של הנביא.

על המדרש

המשנה היא חלק ממסכת ראש השנה העוסקת ברובה ב"קידוש החודש". רבן גמליאל היה נשיא הסנהדרין (לאחר חורבן בית שני) ובתוקף תפקידו היו באים אליו העדים להעיד שראו את **מולד הירח** – את הופעתו הראשונה של הירח בתחילת חודש.

המדרש מתאר את הציוד הנדרש שהיה לרבן גמליאל בביתו: לוח ועליו צורות שונות של הלבנה, וכן צורות זהות חקוקות על קיר ביתו. הצורות היו חשובות להשוואה בין גרסאות העדים: רק אם שני העדים תיארו צורה זהה של הירח (למשל, בכיוון ובגודל) היה אפשר להכריז שעדותם מהימנה. להקפדה זו הייתה חשיבות רבה מכיוון שהיו קבוצות שונות בעם שהייתה להן מסורת שונה על אופן קביעת החודש, ולעתים היו ניסיונות לטרפד את ההכרזה על ראש חודש באמצעות שליחת עדי שקר. רבן גמליאל חשש ממקרה כזה ולכן הוסיף קשיים על חקירת העדים.

הצעה לפעילות:

ערכו הצגה – זוגות עדים באים לרבן גמליאל, והוא מראה להם את הטבלה או את הציור שעל קיר העלייה וחוקר אותם על הצורה שראו. הציגו לפחות זוג אחד המתגלה

מה בפרשה

בפרשה זו ממשיכות ההנחיות לבניית המשכן:

נר התמיד – אהרון ובניו ידליקו נר שמן זית באוהל מועד מחוץ לפרכת מערב עד בקר.

בגדי הכוהנים – לאהרון: הכוהן הגדול, אפוד ועליו אבני שוהם, חושן ובו שתיים עשרה אבנים טובות ועליהן שמות בני ישראל, אורים ותומים, מעיל האפוד, כתונת תשבץ, מצנפת ועליה ציץ זהב. לבני אהרון: כותנות, אבנטים ומגבעות.

טקס המילואים – הקדשת אהרון ובניו.

מזבח הקטורת – המזבח יונח לפני הפרכת שעל ארון העדות.